

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۰/۰۸

عبدالقیوم میرزاده

روش های استعماری خلیل زاد و امریکا

بر اساس گزارش رسانه های خبری از دوحه امروز ۸ اکتوبر زلمی خلیل زاد تأکید دارد که به هر نحوی که باشد هیئت های دولت افغانستان و طالبان را بر پذیرش اصول و نحوه مذاکرات بر اساس توافقنامه (طالبان- امریکا) مجبور میسازد. او اضافه کرده که همه وسایل فشار را در اختیار و صلاحیت خود دارد اما در گامهای نخستین از مجاری دیپلماتیک استفاده خواهد کرد.

امریکا در اکتوبر سال ۲۰۰۱ به بهانه حادثة ۱۱ سپتمبر و از بین بردن طالبان و القاعدن منحيث مجریان تروریسم بین المللی از زمین و هوا به افغانستان حمله کرد. گرچه در همانزمان این لشکر کشی نه بر طبق قانون اساسی امریکا و قوانین مهمت آن برای امنیت ملی امریکا و نه بر طبق مفردات حقوق و روابط بین الدول مشروعیت داشت، اما به لحاظ اینکه این تجاوز طالبان تروریست، گروه اجیر پاکستانی و دشمن انسان و انسانیت و به لحاظ تروریست پروری شان امنیت منطقه و امنیت جهانی را تهدید میکردند از اداره کشور ما بدور میکرد در سطح ملی و بین المللی چندان با قاطعیت مورد نکوهش قرار نگرفت.

به ادامه این تجاوز ایالات متحده امریکا بوسیله خلیل زاد مضحکه بن را راه اندازی کرد و در این نمایش بجای تروریستان طالب اتحاد شمال متشکل از گروه های زور گویان، آدمکشان، دزدان، قاچاقبران تربیت یافته پاکستانی و ایرانی که چهره های کمتر خشن تر از طلبان جلوه میدادند جمع عده تکنو کرات ها و تحصیل کرده گان افغان مقیم کشور های غربی را بر مسند قدرت در افغانستان نشاند. در مدت بعد از مضحکه بن امریکا، خلیل زاد و سایر نماینده گان امریکایی در افغانستان به همکاری و ابستگان افغانی و ریزرف های پاکستانی دست هم داده با همه وسایل، ذرایع و امکانات شان چور و چپاول دارایی های عامه، غصب جایداد های مردم و املاک دولتی، کشت، پروسس، تولید و قاچاق مواد مخدر، قاچاق منرالهای قیمتی و مواد معدنی، ترویج فساد گسترده در همه سطوح اداره دولت، زور گویی و ترغیب ملوک الطوائف و تضعیف اداره دولت در محلات، ترویج فرهنگ نفاق و خصومت های قومی، زبانی، مذهبی و سمتی مبادرت ورزیده و حکومت های موازی را در درون کشور حمایت، تشویق و ترغیب کردند که کارنامه های ضدملی دو دهه اخیر دوستم، تورن اسمعیل، عطاً محمد نور، گل آغا، محقق و ده های دیگر به شمول سر دسته این دزدان و قطاع الطریقان عبدالله عبدالله را میتوان در این فهرست بوضاحت دید.

در طول این مدت امریکا و خلیل زاد منحيث نماینده اش پیوسته تمام ارزش های کشور ما را هم در زمینه های حقوقی، تطبیق قوانین و رعایت اصول قانون اساسی کشور، حقوق بین المللی و روابط بین الدول، امنیت ملی کشور ما را در نتیجه تجاوز عریان پاکستان بوسیله طالبان و گماشتگان ستون پنجمی شان، زیر پا کرده و پیوسته با رویکرد های استعماری با جانب دولت و مردم افغانستان برخورد کرده اند. همین اکنون تمامیت ارضی، حاکمیت ملی، جان، مال، ناموس، حیثیت و شرافت مردم افغانستان از جانب پاکستان بوسیله طالبان این مزدوران زر خرید شان مورد تجاوز قرار گرفته است ولی خلیل زاد و اداره ترامپ در کنار آنها ایستاده و دولت افغانستان را با همه وسایل و ذرایع اش تهدید میکنند.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خیر و لولئ

خلیل زاد در تفاهم با پاکستان مزورانه تلاش دارد تا اوضاع را در قبال مسایل افغانستان و مسئله طالبان به سال ۲۰۰۱ برگرداند. او هم در جریان مذاکرات با طالبان و امضای توافقنامه با طالبان در فیروزی ۲۰۲۰ بدون استیذان و شرکت دولت افغانستان این موضوع را میخواید به نمایش بگذارد که طالبان تروریست نبوده و امریکا به خطا حکومت آنها را در سال ۲۰۰۱ ساقط کرده است. بناً با این توافقنامه مشروعیت آنها دوباره تسجیل و خروج مصئون قوای خویش را به ضمانت آنها مربوط میدانند. همانطوریکه در سایر نوشته ها تصریح کرده ام امریکا در این مدت از هیچنوع اقدام، فشار، تهدید و تخویف به شیوه های عریان استعماری و استبدادی بر علیه مسئولین و اراکین اداره دولت افغانستان دریغ نکرده است تا آنها را برای تقویت و مشروعیت دهی طالبان و ادار سازند. تحمیل دو مرتبه ای حکومت دوسره بوسیله عبدالله عبدالله، مغشوش سازی جریان انتخابات و مداخله واضح در جریان شمارش آراء و نتایج انتخابات برای ریاست جمهوری، رهایی پنجهزار زندانی طالبان، برکناری و محوفزیکمی مهره های ضد طالب و تقویت افراد و مهره هاییکه با طالبان سر سازش دارند در سطوح مختلف اداره دولت از جمله رویکردهایی است که دقیقاً در خط مخالف منافع ملی کشور ما قرار دارد.

حالا او تلاش دارد با هر نیرنگ که مقدور باشد (به گفته خودش به هر نحوی که باشد) هیئت دولت افغانستان را مجبور میسازد تا مذاکرات را بر پایه توافقنامه امریکا طالبان که همانا مشروعیت دهی رسمی و بین المللی طالبان میباشد، به پیش ببرند. خلیل زاد میخواید خواست خود را در وجود توافقنامه اش با طالبان که با پاکستانی ها در پشت پرده سازش کرده و ترامپ هم برای انتخاب مجددش به این نمایشات نیازمند میباشد بر جهانیان و مردم افغانستان بقبولاند.

در این جای شک نیست که دولت افغانستان بنابر عواملی که توضیح آن بحث را به درازا میکشاند با ضعف ها، کمبودی ها، نقابص و کجروی ها همراه است اما هم اکنون یگانه مرجع قانونمند ممثل و حمایت کننده قانون اساسی کشور، تأمین عدالت، رفاه عمومی و مدافع منافع ملی، تمامیت ارضی و حاکمیت دیمو کراسی در کشور میباشد که هیچ گروه، سازمان و گردان الترناتیف یا جای گزین وجود ندارد. نقد سالم اداره دولت و ارگانهای اجرائیوی و قانون گزار هم بوسیله مردم و هم بوسیله اپوزیسیون قانونمند با توضیح مشخص رویکرد و راه های برون رفت کاریست درخور اهمیت بسیار بالا، اما تخریب اداره دولت و تحریک مردم بر علیه حاکمیت دقیقاً مساوی است با تائید گروه طالبان تروریست و تحقق آرمانهای پاکستان و امریکا در خط مقابل منافع ملی افغانستان.

حالا نوبت مردم افغانستان، اداره کشور، مسئولین ادارات مرکزی و محلی، سازمانها و احزاب سیاسی و اجتماعی، جامعه مدنی، اهل خبره، روشنفکران و نماینده گان همه اقشار و لایه های اجتماعی است که در یک صف واحد برای تحقق آرمانهای شان که همانا تحقق منافع ملی کشور ما میباشد قرار گرفته و به خلیل زاد، امریکا و جامعه بین المللی بوضاحت تام برسانند که امضای خلیل زاد در یک توافقنامه با تروریستان بر خلاف منافع ملی کشور ما است و ما با تمام قوت آنرا رد میکنیم.